

Rechtbank
van
Eerste Aanleg
Veurne

Afschrift toegezonden
Ingevolge art. 792 G.W.
Vrij van expeditierecht
art. 280/2 Wetboek Reg.

Folio: 93

Rep. Nr.: 645 /BR

De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, wijzend in burgerlijke zaken, zoals in kort geding, heeft de volgende beschikking uitgesproken:

***

AR nr. 13/003/C

In de zaak :

met vennootschapszetel te _____, met KBO nummer _____

eiseres
Hebbende als raadman Mter _____ en Mter _____
advocaten te _____

Tegen

Het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van de Minister van Financien, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, met kabinet gevestigd te 1210 Brussel, Phoenixgebouw, Koning Albert II laan 19 bus 10

Verweerster

hebbende als raadsman Mter _____, advocaat te _____

I. De rechtspleging

De rechtbank heeft het dossier van rechtspleging gezien, in het bijzonder:

- de inleidende dagvaarding betekend op 07.01.2013
- de besluiten van partijen
- de overige stukken.

De rechtbank heeft op de openbare terechtzitting van 06.02.2013 de partijen gehoord in hun middelen en besluiten. Partijen leggen hun stukken neer, de debatten worden gesloten en de zaak wordt in beraad genomen.

De rechtbank heeft toegezien op de naleving van de artikelen 2 en van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

2. De feiten

Eiseres is eigenares van het perceel gelegen te
kadastraal gekend te
waarop zij een milieu-inrichting klasse 2, vergund op 26.01.2004, exploiteert.

Dit perceel ligt ingevolge gewestplan goedgekeurd bij KB van 06.12.1976, in een zone met bestemming ambachtelijke bedrijven.

Ingevolge het Provinciaal RUP goedgekeurd op 28.09.2006, wordt dit perceel bestemd als 'zone voor stadsgroen'. De bestaande bedrijvigheid kan evenwel behouden blijven tot 2020.

Op 09.01.2012 maakten de verbalisanten een Proces-Verbaal op (nr) met betrekking tot het gebruik van het perceel voor de opslag van materiaal en afval. Volgende vaststellingen worden gedaan: 'Op het terrein zelf staat een bulldozer naast een hoop gemalen steenpuin (zie foto 1 en 3). Langs de zijkant perceel (kant vaart) is een rij betonnen boxen. In sommige boxen ligt er zand opgestapeld (zie foto 2 en 7) doch in andere boxen is er ijzer of ander afval gestapeld (zie foto's 2, 6, 7, 8). Verder op het terrein richting perceel met nr.) ligt er een grote hoop niet gezuiverd steenpuin, hout afval, isolatiemateriaal, ijzeren platen en zo meer (zie foto's 4, 5, 6, 9 en 10)'. De verbalisanten besluiten als volgt: 'Volgens de technische dienst Stad is gezien de huidige activiteit van het bedrijf geen regularisatie mogelijk. Wachten dan ook een opdracht van uw ambt af om over te gaan tot staking van het gebruik van het terrein voor wat betreft de nieuwe activiteiten.'

Een navolgend PV wordt opgemaakt op 17.12.2012 (nr) waarbij aan de medezaakvoerder van de eiseres, kennisgegeven wordt van de opdracht van het parket om een staking van gebruik van het perceel op te leggen ingevolge inbreuk op art 6.1.1 lid 1, 6° VCRO en art 4.2.1 VCRO. Naast het stakingsbevel wordt aan tevens mede gedeeld dat er niets meer mag worden aangevoerd maar dat er materialen mogen worden afgevoerd waarvan dan telkens de verbalisanten per e-mail dient op de hoogte te brengen. Ook die enige tijd later het terrein betreedt wordt op de hoogte gebracht van het stakingsbevel.

Er wordt een afschrift van voormeld PV aangetekend verzonden met ontvangstbewijs op 18.12.2012 naar naar B naar de burgemeester van stad

en naar het Agentschap Inspectie RWO West-Vlaanderen.
Het stakingsbevel wordt op 20.12.2012 bekrachtigd door de Gewastelijk
Stedenbouwkundige Inspecteur.

Eiseres dagvaardt op 07.01.2013 voor huidige zetel tot opheffing van het
stakingsbevel.

3. Vorderingen

Eiseres vordert :

- in hoofdorde : vast te stellen dat het stakingsbevel vervallen is
- in ondergeschikte orde het stakingsbevel op te heffen
- verweester te veroordelen tot het betalen van een provisionele schadevergoeding van 1 euro, meer de gerechtelijke interesten vanaf heden
- verweester te veroordelen tot de gedingskosten met inbegrip van de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding, thans begroot op het basisbedrag van 1.320,00 euro bedrag te vermeerderen of verminderen in de loop van het geding
- de uitvoerbaarverklaring bij voorraad van het vonnis niettegenstaande hoger beroep of verzet en met uitsluiting van kantonement.

Verweester betwist de vordering en vordert :

- de vordering tot betaling van een provisionele schadevergoeding onontvankelijk te verklaren
- de vordering tot opheffing van het op 20.12.2012 bekrachtigde stakingsbevel van 17.12.2012 ongegrond te verklaren
- eiseres te veroordelen tot kosten waarbij geen der partijen RPV verschuldigd is.

4. Beoordeling

a) Luidens art 6.1.47 laatste lid VCRO kan in kort geding bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, bevoegd voor de plaats waar de handelingen, werken of wijzigingen worden uitgevoerd, de opheffing van de maatregel, waarbij de stillegging van de werken of handelingen en de staking van het gebruik is bevolen, vorderen tegen het Vlaams Gewest.

Zijn materiele bevoegdheid in het kader van art 6.1.47 VCRO is een toegekende bevoegdheid, die enkel geldt voor de door de wetgever specifiek bedoelde vordering, nl de opheffing van het bekrachtigd stakingsbevel van werken, handelingen of gebruik waarvan wordt beweerd dat ze een inbreuk uitmaken op de VCRO. De Voorzitter oordeelt dienaangaande definitief en ten gronde. Zijn beslissing heeft gezag van gewijsde.

Deze bevoegdheid is evenwel beperkt tot datgene wat door de wet wordt toegekend, zijnde de opheffing van het bekrachtigde stakingsbevel. De Voorzitter neemt geen beslissing over het definitieve bodemgeschil, met name de vraag of er een inbreuk is op de stedenbouwwetgeving. Bij de kortgedingprocedure in het kader van art 6.1.47 VCRG mag de kortgedingrechter geëenzins het bodemgeschil raken, noch mag hij een beslissing nemen over de rechten van de partijen.

De kortgedingrechter toetst bij de vordering tot opheffing het bekrachtigde stakingsbevel op zijn interne en externe wettigheid en onderzoekt of het strookt met de wet dan wel of het op machtsafwendings of machtsoverschrijding berust. Deze rechtmatigheidscontrole waarin begrepen een marginale toetsing naar de kennelijke ofwel zeer manifeste onredelijkheid, vindt zijn oorsprong in art 159 GW.

b) De controle van de externe wettigheid houdt louter in dat de regelmatigheid van het bekrachtigde stakingsbevel wordt onderzocht.

Eiseres stelt ten onrechte dat het stakingsbevel is vervallen gezien het werd opgelegd op 09.01.2012 en pas ter kennis werd gebracht op 1.12.2012 en vervolgens bekrachtigd op 20.12.2012.

Op 09.01.2012 werden door de verbalisanten enkel vaststellingen gedaan welke vermeld werden in het PV met nr 000457/12 en waarbij de verbalisanten melden te wachten op een opdracht om over te gaan tot staking van het gebruik van het terrein voor wat betreft de nieuwe activiteiten.

Indien er op 09.01.2012 een staking tot gebruik zou gegeven zijn dan zou eiseres haar activiteiten niet verder hebben blijven uitoefenen. Een verdere uitoefening van activiteiten vóór van het stakingsbevel zou een nieuw stakingsbevel wegens het doorbreken van het eerste stakingsbevel hebben uitgelokt.

Het navolgend PV met nr _____ vermeldt op de eerste blz. als datum 17.12.2012 waarbij verder verwezen wordt naar het aanvankelijk PV nr _____ van 16.01.2012. Waar de volgende blz. de datum 09.01.2012 vermelden is het duidelijk dat dit om een materiële vergissing gaat. Niet alleen wordt telkens het PV nr _____ vermeld maar tevens wordt vermeld dat afschriften van het PV worden verzonden op 18.12.2012 met bewijs van ontvangst aan de betrokkenen. Er wordt tevens een PV van verhoor van _____ opgemaakt gedateerd op 17.12.2012 met als nr _____ waarbij _____ verklaart kennis te hebben van de onmiddellijke staking van gebruik van het terrein waarbij materiaal nog mag worden verwijderd maar niets meer mag bijgesmeten worden. (stuk 2 eiseres en verweerster)

Conform art. 6.1.47 lid 3 VCRO moet het PV van vaststelling binnen de 8 dagen bij aangetekend brief met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis worden gebracht aan de opdrachtgever, de architect en de persoon of de aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Het bevel van staking moet op straffe van verval binnen de 8 dagen na de kennisgeving van het PV van vaststelling aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur door hem worden bekrachtigd. Deze bekrachtiging moet binnen de 2 werkdagen per aangetekende brief worden verzonden aan de personen vermeld in lid 3.

Concreet werd het stakingsbevel mondeling ter kennis gebracht aan op 17.12.2012 wat wordt bevestigd in zijn verklaring van 17.12.2012 en werd het PV van vaststelling met stakingsbevel aangetekend verzonden met ontvangstbewijs op 18.12.2012 naar

, naar de burgemeester van stad en naar het Agentschap Inspectie RWO West-Vlaanderen. Het stakingsbevel van 17.12.2012 werd bekrachtigd op 20.12.2012 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Eiseres betwist niet dat deze bekrachtiging binnen de 2 werkdagen per aangetekend schrijven werd verzonden.

De kennisgeving en bekrachtiging zijn tijdig gebeurd zodat het stakingsbevel regelmatig is.

c) De controle van de interne wettigheid betreft daarentegen de motieven, de inhoud en het doel van het bekrachtigde stakingsbevel. De kortgedingrechter moet nagaan of de door het bevoegde bestuur genomen beslissing om te staken en te bekrachtigen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Mocht blijken dat de maatregel van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is dan moet de kortgedingrechter overgaan tot opheffing van de maatregel.

Het komt de kortgedingrechter geenszins toe om de opportuniteit van de bestreden maatregel te toetsen. De handhaving van de stedenbouwkundige voorschriften en van de goede ruimtelijke ordening zijn een zaak van het bestuur, dat hierover met de nodige beleids- en beoordelingsvrijheid beslist.

De verbalisanten stellen in het PV van 17.12.2012 dat de bepalingen van art. 4.2.1 VCRO en van art. 6.1.1 lid 1, 6° VCRO zijn overtreden door een zonevreemd gebruik van het perceel : met name een gewoonlijk gebruik van het perceel voor het opslaan van allerhande materialen zonder de daartoe vereiste vergunning.

Het stakingsbevel dd 17.12.2012 en de bekrachtigingbeslissing dd 20.12.2012 stellen :

De staking werd bevolen ten aanzien van het zonevreemd gebruik van het perceel. Aangezien dit gebruik een bestendig karakter heeft en rechtstreeks strijdig is met de in het vigerende plan van aanleg besloten voorschriften (met name strijdig met het PRUP : zone voor stadsgroen) strekt het stakingsbevel ertoe een inbreuk zoals bedoeld in art 6.1.1, lid 1 6° VCRO en de daarmee gepaard gaande verdere aantasting van de ruimtelijke ordening te voorkomen. Het preventief karakter van de maatregel is daarmee dan ook aangetoond.

Er wordt aan de heer [naam] toelating gegeven om de betreffende materialen van het terrein te verwijderen. Telkens dienen zowel de heer [naam] als Inspectie RWO Brugge hiervan op voorhand verwittigd te worden (bv per e-mail).

Uit het proces verbaal van 17.12.2012 blijkt dat er op het terrein volgende materialen gestockeerd worden met name:

- keien, grind en zand
- niet gebroken steenpuin
- houtafval
- oud metaal
- aarde
- snoeihoutafval
- snoehout, metalen, autobanden, restanten betonmixer.

Art 4.2.1, 5° a) VCRO stelt dat niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond mag gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen of van allerhande materialen, materieel of afval.

Art 6.1.1 VCRO stelt strafbaar de persoon die de bij de art 4.2.1 en 4.2.15 VCRO bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt.

Art 6.1.1, 6° VCRO stelt strafbaar de persoon die een inbreuk pleegt na 1 mei 2000 op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavige codex, of dit voortzet of in stand houdt, op welke wijze ook, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn.

Art 6.1.47 VCRO stelt dat de staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik kan bevolen worden indien de verbalisanten vaststellen dat

het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in art 6.1.1 VCRO of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art 4.7.19 § 4 VCRO.

Eiseres betwist de wettigheid van het stakingsbevel stellende dat het bevel betrekking heeft op handelingen die vergund zijn. Zij stelt dat er een onafgebroken gebruik is van het perceel voor de opslag van materialen en afval sedert 1971 tot de dag van vandaag zodat dit gebruik moet beschouwd worden als vergund.

Verweerster stelt dat het stakingsbevel enkel werd bevolen t.a.v. het zonevreemd gebruik van het perceel overeenkomstig de pv van 09.01.2012 en van 17.12.2012 en derhalve enkel betrekking heeft op de nieuwe en met het PRUP strijdige activiteiten op het terrein zodat de bestaande activiteiten op het terrein geen voorwerp uitmaken van de stakingsmaatregel.

Waar er in het PV van 09.01.2012 expliciet naar nieuwe activiteiten wordt verwezen is dit niet het geval in het stakingsbevel waar een opsomming wordt gegeven van alle aangetroffen materialen en vervolgens een staking van zonevreemd gebruik van het perceel wordt opgelegd zonder te specificeren op welke activiteiten dit bevel slaat.

Ook het bekrachtigingsbevel stelt als onderwerp: 'Op een perceel gelegen in een zone voor stadsgroen worden diverse materialen (grind, zand, steenafval, houtafval, aarde, keien ...) gestort zonder enige vergunning' waarna verwezen wordt naar het pv voor een uitgebreide omschrijving van het misdrijf en waarna de staking bevolen t.a.v. het zonevreemd gebruik van het perceel wordt bekrachtigd.

Eiseres mocht er terecht van uitgaan dat het stakingsbevel betrekking had op alle activiteiten zodat haar vordering tot opheffing van het stakingsbevel gegrond is voor wat betreft de activiteiten die kaderen in de exploitatie van de betoncentrale m.n. de opslag van zand, grind, keien ed.

De overige activiteiten zoals de opslag van houtafval, (oud) metaal, aarde, snoeihout en snoeihoutafval, autobanden e.d. kunnen niet worden gerelateerd noch hebben ze enig verband met de uitbating van de betoncentrale. Eiseres kan geen vergunning voorleggen noch bewijzen gerechtigd te zijn ook deze materialen op te slaan op het terrein.

De aan eiseres op 04.09.1970 toegekende vergunning voor het oprichten van een betoncentrale omvat enkel de toelating voor de opslag van materialen nodig voor de exploitatie van de betoncentrale.

Op 08.11.1973 wordt aan eiseres een vergunning afgeleverd voor het exploiteren van een betoncentrale, voor een autobergplaats voor 8 voertuigen en onderhoud ervan, een opslagplaats voor 13.000 liter gasolie

in 2 bovengrondse houders van respectievelijk 11.000 en 2.000 liter, opslagruimten voor +- 5.500 ton grondstoffen (zand, grind ... en met gebruik van chloorhoudende oplosmiddelen voor het reinigen van materiaal.

Van materialen zoals metalen, houtafval, groenafval e.d. is geen sprake.

Sedert 01.05.2000 geldt de vergunningsplicht voor het gewoonlijk gebruik van een terrein voor het opslaan van allerlei materialen en afval (art 4.2.1,5° a) VCRO).

Zelfs al had eiseres voor de datum van 1.5.2000 het terrein reeds aangelegd voor opslag van voormelde materialen die niet kaderen in de exploitatie van de betoncentrale, dan neemt dit niet weg dat het gebruik voor het opslaan van die materialen sedert 01.05.2000 vergunningsplichtig is geworden. (HvB. Gent 20.04.2012, nr 2010/AR/1283; HvC 06.12.2011, P:11.0599.N/1)

De overtredingen zijn duidelijk.

Het stakingsbevel betreffende het gebruik van het terrein voor de opslag van niet aan de exploitatie van de betoncentrale gerelateerde materialen is gegrond.

Het stakingsbevel is onmiddellijk noodzakelijk m.b.t. de handhaving van de stedenbouwkundige voorschriften en van de goede ruimtelijke ordening.

Het stakingsbevel strekt niet louter tot stopzetting van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf maar tevens tot stopzetting van de illegale en strafbare activiteiten zelf.

Van kennelijke onredelijkheid is thans geen sprake want eiseres wordt niet gestoord in de verdere exploitatie van haar betoncentrale gezien het gebruik van het perceel voor de opslag van zand steen en grind toegelaten wordt.

d) Eiseres stelt dat zolang het stakingsbevel gehandhaafd blijft zij belangrijke financiële schade lijdt waarvoor zij een schadevergoeding vordert provisioneel begroot op 1 euro.

De bevoegdheid van deze rechtbank beperkt zich tot het oordelen over de vordering tot opheffing van het stakingsbevel. De rechtbank is niet bevoegd te oordelen over de gevorderde schadevergoeding.

e) Gelet op wederzijds gelijk en ongelijk zijn beide partijen gehouden tot de helft van de dagvaardingskosten, elk draagt zijn eigen rechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN

, rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, dienstdoend voorzitter bij wettig belet van de voorzitter, de ondervoorzitter en de oudere rechters in rang, zetelend in kort geding, in eerste aanleg en op tegenspraak;

Verklaart de vordering tot opheffing van het stakingsbevel van 17.12.2012 bekrachtigd op 20.12.2012 ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

Beveelt de opheffing van het thans geldende stakingsbevel gelegd op 17.12.2012 en bekrachtigd op 20.12.2012 op het perceel gelegen te , kadastraal gekend te voor wat betreft het gebruik van het perceel voor de opslag van materialen noodzakelijk voor de exploitatie van de betoncentrale.

Verklaart de vordering voor het overige ongegrond.

Bevestigt dienvolgens het stakingsbevel op voormeld perceel voor wat betreft het gebruik van het perceel voor de opslag van materialen die niet gerelateerd zijn aan de exploitatie van de betoncentrale.

Verklaart zich onbevoegd te oordelen over de vordering tot schadevergoeding.

Veroordeelt elke partij tot de helft van de dagvaardingskosten niet te begroten wegens gebrek aan opgave.

Zegt voor recht dat elke partij gehouden is tot zijn eigen rechtsplegingsvergoeding.

Uitgesproken in de openbare terechtzitting van twintig februari tweeduizend dertien.

Aanwezig: , dd. Voorzitter en
Griffier.